

РЕШЕНИЕ

№ 1591

гр. София, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 11-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ДЛ Д

при участието на секретаря А И. И
като разгледа докладваното от Д Л Д Административно наказателно дело № 20241110202443 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН

Образувано е по жалба на Р. К. Р. против електронен фиш, серия К № издаден от СДВР, с който, на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 3 ЗДП, на жалбоподателя била наложена глоба, в размер на 200 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДП.

Фишът е обжалван от санкционираното лице, в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН. Навежда доводи за процесуални нарушения (противоречие между описание и правна норма и липса на надлежно описание). Моли за отмяна на атакувания електронен фиш.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява. С писмено становище негов процесуален представител поддържа жалбата. Допълва с доводи за недоказаност (недоказано място; липса на снимка на АТСС; липса на доказателство за GPS координати); за процесуални нарушения (неописване на номер на статично изображение; липса на посочване на изпълнително деяние; липса на издател на ЕФ; липса на дата на съставяне; неспазен срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН; неprecизно описана повторност); за липса на повторност. Моли за отмяна на фиша. Претендира присъждане на деловодни разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, не се представлява и не взема становище.

Съдът, като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, намира за установено от фактическа страна следното:

На 07.07.2023 г., в 13:46 ч. Р. К. Р. управлявал МПС – „.....“ (собственост на в гр.с посока на движение от ул. „Павел Красов“ към бул. „.....“, като при № 147 се движел със скорост от 101 км/ч, при разрешена такава от 80 км/ч. Нарушението било установено и заснето с техническо средство за видеоконтрол MD1197, представляващо одобрен тип

автоматизирана система, която към момента на нарушението била преминала преглед за техническа изправност.

Към цитираната дата жалбоподателят бил санкциониран нееднократно за нарушения на ЗДП, като на 18.10.2022 г. спрямо него бил влязъл в сила и електронен фиш серия К № 5552690 за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДП.

Гореописаната фактическа обстановка се установява след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства за тяхното установяване: електронен фиш; електронен фиш и справка за дата на генериране (обулавящ повторността); разпечатки от кадър на средство за контрол на скоростта; справка за собственост на МПС; заповед за утвърждаване на образец за електронен фиш; протокол за техническа проверка; преглед на вписан тип; решение за одобрение на типа; протокол за използване и снимка; форма на отчет; справка за датата на генериране; картон на водач; сертификат; декларация от собственик и копие на СУМПС; справка от Столична община; справка от

Доказателствената съвкупност е вътрешно непротиворечива относно подлежащите на доказване обстоятелства, поради което и *per argumentum a contrario* от разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК, подробен неин анализ не се налага. Налице са надлежни доказателства за техническата изправност на техническото средство за контрол на скоростта, както и за вида му. В приложения снимков материал се констатира едно-единствено заснето МПС и отчетен толеранс – от 105 на 101 км/ч. Представени са и надлежни доказателства за преминал технически преглед и за използването на техническото средство. В допълнение, на кадъра от същото се констатира процесното превозно средство с видими регистрационни табели – инкриминираното, което обстоятелство не позволява да бъдат обосновани съмнения, касателно субекта на отговорност.

Направените от жалбоподателя възражения настоящият съдебен състав намира за неоснователни. Мястото на контрол и заснемане се изяснява не само посредством GPS координати (фигуриращи надлежно в разпечатката от техническо средство), но и от протокола за използване, подкрепен и от снимков материал (вкл. и на самото техническо средство и разположението му, в отграничение от твърдението в жалбата). В този смисъл и съдът не намира основания да счете въпроса за спорен, на база доказателствената съвкупност, а само за оспорен такъв от страна в производството.

Касателно ограничението на скоростта и връчването на електронния фиш, обуславящ повторността (от значение както за обективната, така и за субективната съставомерност), водеща роля имат справките от Столична община и

Действително, в наличната по преписката ежедневна форма на отчет (л. 19), в графа „фиш“ фигурира нулева стойност. Доколкото, обаче, разликата между фиш и електронен фиш е фундаментална (съдът не разполага с данни – жалбоподателят да има юридическо образование, поради което и непознаването на нормативната уредба, във връзка с направеното възражение, не следва да бъде обект на процесуална критика), а заснетите за смяната нарушения са интегрирани в паметта на техническото устройство, без да са достояние на обслужващия екип, то и поставеният въпрос не предполага обстоятелство, което би могло да бъде коментирано, в противовес на административнообвинителната теза.

Въз основа на гореустановената фактическа обстановка настоящият състав прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата

Същата е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното физическо лице, в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, както и срещу подлежащ на обжалване фиш. С оглед на това жалбата е породила присъщия ѝ суспензивен (спира изпълнението на НП) и деволутивен (сезиращ съда) ефект.

По приложението на процесуалния закон

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления и електронни фишове районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Това означава, че съдът следва да провери законосъобразността на постановлението/фиша, т. е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от чл. 314, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно (чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 НПК вр. чл. 84 от ЗАНН) констатира, че фишът е издаден от компетентна държавна институция; в предвидената от закона писмена форма и съдържание – чл. 189, ал. 4 ЗДП, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред.

Фишът не е връчен надлежно на санкционираното лице, но и по правило това обстоятелство има отношение единствено към началото на преклузивния срок по чл. 189, ал. 8 ЗДП, но не и към законосъобразността на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му.

Електронният фиш съдържа териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Електронният фиш е издаден по утвърден образец. Същият съдържа всички предвидени реквизити в разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗАНН, сред които обсега на действие на радара, режима на излъчване и момента на сработване на камерата, както и уведомяването на санкционираното лице за правата му по ЗДП (които, принципно, би следвало да са му известни, по силата на придобитата му водаческа правоспособност). Касае се за лимитативно изброени предвидени в закона обстоятелства (сред които имена на издател, дата на издаване и описание на номер на статично изображение не фигурират), формалното наличие на които обезпредметява излагане на детайлни съображения по необходимост от допълнителни реквизити (в този смисъл Решение № 3893/ 11.06.2018 г. на АССГ по адм. д. № 3025/2018 г., V кас. с-в; Решение № 2362/ 10.04.2018 г. на АССГ по адм. д. № 1337/2018 г., V кас. с-в и др.).

Фишът съответства на утвърдения образец и на *numerus clausus* реквизитите, предвидени в разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДП, сред които дата на издаване не фигурира, но и цитираният въпрос е изяснен в максимална степен от представените с преписката доказателства за дата на генериране. Възможността за обжалване или за подаване на възражение (макар указания за възможност за подаване на декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДП да са вписани изрично) също не са сред реквизитите на фиша, но доколкото същите са законово регламентирани, отсъствието на такова отбелязване не би могло да се счете за процесуално нарушение, от категорията на съществените.

Въпросът – по кой ред е следвало да бъде ангажирана отговорността на жалбоподателя,

изисква значително повече внимание. За усъвършенстване на процедурата за издаване на електронен фиш след Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по т.д. № 1/2013 г. на ВАС са извършени няколко законодателни промени. Първо, с § 6, т.1 от ЗИДЗДвП (ДВ, бр.19 от 2015 г.) е създадена нова т.8 в чл. 165, ал.2 ЗДвП, предвиждаща участъкът от пътя, на който се осъществява контрол за спазване правилата за движение с автоматизирани технически средства и системи, да се обозначава чрез поставянето на пътни знаци, да се оповестяват в средствата за масово осведомяване и на интернет страницата на МВР. Второ, § 6, т.2 от ЗИДЗДвП (ДВ, бр.19 от 2015 г.) е създадена нова ал.3 в чл. 165 ЗДвП, която делегира на министъра на вътрешните работи да определи с наредба условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение. Трето, с § 8, т.1 от ЗИДЗДвП (ДВ, бр.19 от 2015 г.) в чл. 189, ал.4 ЗДвП думите "техническо средство" са заменени с изрази "автоматизирано техническо средство или система". Четвърто, с § 10, т.1 от ЗИДЗДвП (ДВ, бр.19 от 2015 г.) в дефиницията за "електронен фиш" по § 6, т.63 от ДР на ЗДвП е добавен изразът "и системи". П., с § 10, т.2 от ЗИДЗДвП (ДВ, бр.19 от 2015 г.) в § 6 от ДР на ЗДвП е създадена нова т.65 с нова дефиниция за "автоматизирани технически средства и системи", според която те са "уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствието или отсъствието на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес." По новосъздадената делегация по чл. 165, ал.3 ЗДвП (нов – ДВ, бр.19 от 2015 г.) е издадена Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. на министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (ДВ, бр.36 от 2015 г.), в сила от 23.05.2015 г. С чл. 2 от Наредба № 8121з-532/2015 г. изрично се предвижда, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи (АТСС) заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения–видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение. За тях съгласно чл. 3 от Наредба № 8121з-532/2015 г. се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система. Въведени са с чл. 7 – чл. 8 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. правила за означаване на местата за контрол с мобилни и стационарни АТСС, а с чл. 8–чл. 11 са регламентирани специални такива за използването на мобилни АТСС. По време на извършване на процесното нарушение, действащата тогава и приложима на основание чл. 3, ал.1 от ЗАНН редакция на чл. 189, ал.4, изр.1 ЗДвП (ред. – нова, ДВ, бр.10 от 2011 г., изм., бр.19 от 2015 г.) допуска за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система по § 6, т.65 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр.19 от 2015 г.), независимо дали стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш по § 6, т.63 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр.19 от 2015 г.) за налагането на глоба в размера, определен за този вид нарушение. С изброените по-горе законодателни промени по ЗИДЗДвП (ДВ, бр.19 от 2015 г.) и Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., приложното поле на ускорената процедура за издаването на електронни фишове е разширено, така че да включва нарушения, установени и заснети с всички видове АТСС, в т.ч. мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя в присъствие на контролен орган, поставящ начало и край на работния процес. С оглед горния анализ, процедурата за издаване на обжалвания електронен фиш за налагане на глоба по чл. 182, ал.2, т.5 ЗДвП за така установеното с мобилна автоматизирана

система за видеоконтрол и регистрация на пътни нарушения за нарушение по [чл. 21, ал.2 ЗДвП](#) е проведена при наличието, а не в отсъствието на предпоставките за приложението ѝ по [чл. 189, ал.4, изр.2 ЗДвП](#) (ред. – ДВ, бр.11 от 2011 г., доп., бр.19 от 2015 г.) вр. [§ 6, т.63 от ДР на ЗДвП](#) (нова – ДВ, бр.19 от 2015 г.) вр. [чл. 3 от Наредба № 8121з-532/2015 г.](#) Спазени са изискванията за използването мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение, като за процесния пътен участък е валяло общото ограничение за населено място, с което са изпълнени изискванията по [чл. 165, ал. 2, т. 7 и т. 8 ЗДвП](#). Разпоредбата на [чл. 189, ал.4, изр.1 ЗДвП](#) (ред. – нова, ДВ, бр.10 от 2011 г., изм., бр.19 от 2015 г.) предвижда електронният фиш да се издаде в отсъствие, както на контролния орган, така и на нарушителя – специално нормативно разрешение, което произтича от характера на това съкратено, несъстезателно производство за реализиране на административнонаказателна отговорност и цели да дерогира общите правила на ЗАНН. Електронният фиш има както установителни, така и санкционни функции, но доколкото съгласно [§ 6, т.63 от ДР на ЗДвП](#) (нова - ДВ, бр.19 от 2015 г.) се изготвя от административно-информационна система, в тази процедура не е предвидено произнасяне на административнонаказващ орган, така че не се налага да се допуска или да се изключва присъствието или отсъствието му при издаване на електронен фиш (в този смисъл Решение № 3412/22.05.2018 г. на АдмС - София по адм. д. № 2548/2018 г. , XVIII с-в; Решение № 4002/14.06.2018 г. на АССГ по адм. д. № 3980/2018 г., XI кас. с-в; Решение № 3911/11.06.2018 г. на АССГ по адм. д. № 3977/2018 г., XI кас. с-в; Решение № 3578/30.05.2018 г. на АССГ по адм. д. № 3697/2018 г., VIII кас. с-в; Решение № 2506/13.04.2018 г. на АССГ по адм. д. № 1792/2018 г., X кас. с-в; Решение № 2368/10.04.2018 г. на АССГ по адм. д. № 1029/2018 г., I кас. с-в; Решение № 2066/28.03.2018 г. на АССГ по адм. д. № 1006/2018 г., I кас. с-в; Решение № 1941/23.03.2018 г. на АССГ по адм. д. № 656/2018 г., XVIII кас. с-в; Решение № 3654/6.01.2018 г. на АССГ по адм. д. № 3932/2018 г., X кас. с-в и др.).

В допълнение, в електронния фиш е изрично упоменато и мястото на извършване, и индивидуализиращи белези на техническото средство, които са станали годна основа да бъдат проверени както ограничението на скоростта, така и техническата изправност на радара. Видно от разпечатката, приспаднати са 3 км/ч от установената моментна скорост. В хода на съдебното производство на жалбоподателя е обезпечена възможността – да се запознае със снимковия материал, поради което и не би могла да бъде споделена теза за нарушено право на защита.

За пълнота, наличието на пътен знак Е24 е отпаднало условие за законосъобразност на контрола, но при всички случаи, дори при предходната редакция на наредбата, отсъствието му никога не е било квалифицирано, като процесуално нарушение, от категорията на съществени – задължението за спазване на ограничението на скоростта и субективната страна произтичат не от предупреждението за контрол, а от наличието на общо или специално ограничение.

По повод изложените от жалбоподателя доводи и направени възражения, уместни са някои уточнения. На първо място, касателно описанието на повторността, в атакувания административен акт е налице не просто изрично посочване на предходен електронен фиш, който я обуславя (и което посочване, съгласно еднопосочната практика на касационната инстанция – напр. Р 68/04.01.2024 по кнахд 10211/2023 АССГ, XXVI кас с-в; Р 2499/11.04.2023 АССГ, XVI кас с-в; Р 2507/11.04.2023 АССГ, XVIII кас с-в, Р 2345/06.04.2023 АССГ, XVIII кас с-в, Р 2344/06.04.2023 АССГ, XVIII кас с-в и др. – удовлетворява изискванията за описание на нарушението по начин, предоставящ възможност на лицето да разбере състава на вмененото му административно нарушение), но и с изрично посочване на датата на влизането му в законна сила (реквизит, който е

бил счетен за повече от уместен, съгласно Р 4698/12.07.2023 АССГ, XX кас с-в). В този смисъл и извършената индивидуализация носи признаците на достатъчност, като тук е мястото да се посочи, също така, че се касае за обстоятелство, имащо отношение единствено към определяне размера на наказанието и в този смисъл не съставлява задължителен реквизит на електронния фиш, т. е. липсата на пълна и подробна индивидуализация и описание не следва да бъде обект на процесуална критика (Р 108/04.01.2024 по кнахд 9918/2023 АСГ, XXII кас с-в).

Не на последно място, в принципен план, коректно се сочи, че в атакувания фиш няма посочено изпълнително деяние. То, обаче, е изводимо не само от правилата на формалната логика (когато се касае за нарушение, свързано с превишаване на максимална разрешена скорост от МПС, възможните варианти се свеждат до един – „управление“), но и от цялостен, непредубеден прочит на атакувания административен документ и възприетите в него формулировки („разрешена стойност на скоростта“, „установена стойност на скоростта“ и „превишена стойност на скоростта“), като когато обстоятелство е изводимо по недвусмислен начин, теза за нарушени процесуални права е незащитима (в този смисъл Р 4610/2015 АССГ, II кас. с-в).

Декларацията от собственик – за реалния ползвател на МПС на датата на нарушението е постъпила на 21.12.2023 г. и в контекста на датата на генериране на обжалвания фиш – 26.01.2024 г. (заверена справка на л. 20 от делото), възражението за нарушен преклузивен (а не – давностен, както дълбоко погрешно се квалифицира в допълнението към жалба) срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН не би могло да бъде споделено.

По приложението на материалния закон

Фишът е законосъобразен и от материалноправна гледна точка. В хода на съдебното следствие се установи по несъмнен начин, че на 07.07.2023 г., в 13:46 ч. Р. К. Р. управлявал МПС –(собственост на) в гр., с посока на движение от ул.“ към бул. „..... се движел със скорост от 101 км/ч, при разрешена такава от 80 км/ч и нарушението било установено и заснето с техническо средство за видеоконтрол MD1197, представляващо одобрен тип автоматизирана система, която към момента на нарушението била преминала преглед за техническа изправност, а към цитираната дата жалбоподателят бил санкциониран нееднократно за нарушения на ЗДП, като на 18.10.2022 г. спрямо него бил влязъл в сила и електронен фиш серия К № 5552690 за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДП.

Въз основа на установената фактическа обстановка настоящият състав приема, че е налице неизпълнение на задължението по чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДП за съобразяване скоростта на движение със специално въведено ограничение на скоростта, в рамките на населено място. В подадената жалба не се излагат твърдения – някой друг да е управлявал, липсва и подадена декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДП от жалбоподателя, поради което и съдът не намира основания да счете авторството за разколебано.

Съставът на това нарушение урежда изпълнително деяние, което го определя като нарушение на просто извършване, осъществявано чрез противоправно действие.

Едновременно с това, от обективна страна, деянията по ал. 1 и ал. 2 на чл. 21 ЗДП са еднакви по вид – превишаване на разрешена максимална скорост, в който смисъл и различните правни квалификации (двете алинеи са израз на систематизация и пригледност, без да предвиждат различни по вид нарушения, в контекста на §6, т. 33 от ДР на ЗДП) не се отразяват върху съставомерността.

От субективна страна, деянието е извършено при умишлена форма на вина, тъй като нарушителят е съзнавал, че е налице ограничение на скоростта /общественоопасния характер на деянието/; съзнавал е общественотоопасните последици, а именно, че застрашава обществените отношения, свързани с безопасността на пътя, но е negliжирал настъпването на общественотоопасните последици, при пряката си цел да управлява МПС, с избрана от него самия скорост независимо от наличието на изрично ограничение.

Съдът приема, че нарушението не представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН – такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид (субсидиарното приложение на Наказателния кодекс касае само посочените в чл. 11 ЗАНН въпроси, поради което дефинитивната норма на чл. 93, т. 9 НК следва да бъде приложена в административнонаказателното производство по *analogia legis*, с оглед наличието на празнота в ЗАНН; вж. и ТР № 1/12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС). По тази причина наказаното лице не следва да бъде освободено от административнонаказателна отговорност. Това преди всичко е така, тъй като, с оглед на доктриналната класификация на правонарушенията, в зависимост от изискването за настъпване на определени общественотоопасни последици за съставомерността на деянието, процесното такова следва да се отнесе към т. нар. „нарушения на просто извършване” или „формални нарушения”. Същото се явява довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в ЗДП задължения на физическите и юридическите лица, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоправен резултат. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени). Разбира се, приложението на чл. 28 ЗАНН (а това се отнася и за чл. 9, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН) не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретния случай нарушението е застрашило обществените отношения, свързани с безопасността по пътищата (особено актуална тема), както и превишението е значително – с близо 25% над разрешената скорост, поради което следва да се приеме, че обществената опасност на този пропуск се отличава с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай.

По размера на санкцията

Съгласно нормата на чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДП, водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва за превишаване от 21 км/ч до 30 км/ч - с глоба от 100 лв. Санкцията е във фиксиран размер (респективно – удвоения такъв, съобразно квалифициращия признак „повторност“), поради което и подробни разсъждения по индивидуализацията ѝ са излишни.

По изложените съображения съдът приема, че фишът е законосъобразен и следва да бъде потвърден.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш, серия К № 8605908, издаден от СДВР.

Решението може да се обжалва с касационна жалба, по реда на АПК, чрез Софийски районен съд пред Административен съд – София-град, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____